

Völgyút

*Két kővel mentem futni,
mindkét markomban egy-egy,
mert a múltkor a lejtőn
kutyák jöttek nyomomba.*

*Az út most néptelen volt.
A völgyekben sötét lett,
homorú búzatáblák
dőltek a ferde fénybe.*

*Futás közben tűnődtem,
vajon hogy szántanak lent,
a holdkráternyi teknőn
hogyan kelnek át a gépek.*

*Alig volt forgalom már.
Karjaimat kitártam,
kezemben nagy kövekkel,
mintha súllyal repülnék.*

*Próbálgattam, hány percet
bírok, hány szárnycsapással.
Gyerekes mozdulat volt,
kikerült egy-egy autó.*

*Nem tudták, mit csinálok,
sapkás nő a hegyek közt,
fut, mintha integetne,
kezében valamit tart.*

*A falu messze volt már,
egyre mélyebb homály lett,
egyre kisebbnek láttam
magam az út szalagján.*

*Oldalt a lemenő nap
végigfésült a fákon,*

*árnyékom ráborult a
felcsillámló betonra.*

*Hirtelen nagyon csend lett.
Hatalmas volt az árnyék,
a hűlő levegőt egy
óriáslegő ölelte.*

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Függetlenek Szalonja. Hommage à Henri Rousseau

Henri Rousseau: La Liberté invitant
des artistes à prendre part à la 22ème
exposition des Indépendants, 1906
(Tokió, Modern Művészet Nemzeti Múzeuma)

*A Független Művészek Független Tárlatát ma
Nyitják meg művészi s történész ténybeszédék –
Tudós népünnepéllyel műértők föllobognak.*

*Nemzetköz' zászlaik majd fölvonják, hogy levonják
A konzekvenciákat, az összeset s a végsőt –
Mindenki kultúrember, független, ősművész, sőt!*

*Fegyverre honfiakkal rezesbandák recsegnek
Hátul... Hős hímoroslány elül hasal meredten,
Törvénytáblákra mancsol tupírozott sörénnyel –*

*Seregszemlét figyelmez szemöldje, tömpe körme,
S a Független Művészek hadrendbe szervezetten
Türelmi sorban állnak – hosszan, fegyelmezetten,*

*Fejük mélyen lehajtoa, megnémult lúdmenetben,
Független műveikkel hónuk alatt csoszogván,
Függetlenül vonulnak – a Független Szalonnak*